

kom i debatten før ind på, at institutionelle ændringers omfang afhænger af, hvor mange nye lande der skal med i EU. Det, jeg så godt vil spørge om, er: Er det en holdningstilkendegivelse? For det er jo velkendt, at Danmark ønsker, at alle de nye østeuropæiske lande, alle ansøgerlandene, skal med så hurtigt som muligt. Betyder det, statsministeren sagde her under redegørelsesdebatten, at Danmark nu går ind for f.eks. simple flertalsafgørelser, at vi går ind for, at der skal mange flere lande til at blokere direktiver?

Udtalelsen fra statsministeren var sådan set interessant, for hr. Ove Fich har haft en lang diskussion med andre partier her i dag netop om det spørgsmål, hvor jeg opfattede hr. Ove Fichs holdningstilkendegivelse som lettere tilbagetrasket og lidt forsigtig. Men så hører jeg altså statsministeren komme ind her til sidst med noget, der for mig lyder, som om den danske regering, i hvert fald den danske statsminister, går ind for, at fordi vi siger ja til mange nye lande, må vi også respektere, at der skal mange flere lande til at blokere beslutningerne.

Er det korrekt opfattet?

Kent Kirk (KF):

Jeg skal kort meddele, at man jo føler sig fristet til at stemme for den her dagsorden fra Enhedslisten, specielt når man ser, at den er formuleret efter det radikale landsmødes dagsorden. Og det sker da en gang imellem, at De Radikale kan formulere noget fornuftigt, så man kunne virkelig være fristet.

Men så på den anden side må man jo sige, at det nok ikke er så klogt alligvel. Det er så også til det radikale parti. Det er nu ikke så klogt, at vi sådan uden videre binder os til en bestemt procedure. Det er nok lidt klogere, at vi nu gør regeringskonferencen færdig og så ser, hvordan situationen er til den tid.

Så selv om jeg føler mig meget fristet, og selv om den konservative folketingsgruppe er indkaldt til møde her i aften for at tage stilling til dagsordenen, så tror jeg, det ender med, at vi i morgen vil sige, at vi ikke kan støtte den pågældende dagsorden. Men jeg lover, at jeg vil overveje det meget nøje i nattens løb.

Steen Gade (SF):

For SF er det vigtigste i diskussionen om, hvad der skal ske, efter at regeringskonferencen er slut – for det er jo den, der tages hul på i dagsordenskrigen her – at der skal være en folke-

afstemning om resultatet. Så mener vi også, at den folkeafstemning ikke kan finde sted, før denne retssag er afsluttet. Det har vi ikke noget imod at tilkendegive, og derfor vil jeg gerne sige, at vi er endt med, selv om formuleringen vel er en smule anderledes end det, jeg egentlig står og siger her, at vi vil stemme for det fremsatte dagsordensforslag.

Når jeg sagde noget om formuleringen, så er det jo, fordi der står, at Folketinget skal opfordre regeringen til at arbejde for – og det er måske en lidt speciel formulering. Sagen må vel være, at det er en betingelse for ratifikation, at man kender resultatet først. Men jeg forstår, at hr. Keld Albrechtsen har haft travlt med at skrive andre partiers vedtagelser af, og derfor er formuleringen måske ikke helt præcis her til Folketinget.

Ikke desto mindre, hvis den kommer til afstemning, så agter vi at stemme for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil gerne sige tak til hr. Steen Gade, fordi han har forståelse for baggrunden, hvorpå det her er opstået, og det er fuldstændig korrekt, at vi i denne sag har overladt formuleringen til Det Radikale Venstres landsmøde. Det var for at sikre en vedtagelse.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at det da gerne må blive en vane, det dér med at kopiere Det Radikale Venstres landsmødes vedtagelser og sætte dem frem som egne forslag. Det kan vi have meget glæde af fremover. Jeg vil da hilse velkommen, at der er så stor interesse for vort landsmøde og dets i øvrigt meget fornuftige vedtagelser.

Men jeg synes, det er tankevækkende, at vi nu her har brugt mange timer, fire eller fem timer, på at diskutere EU-regeringskonferencen og derunder har talt meget om, hvor uforståelige alle EU's procedureregler er, og det er ikke noget, som almindelige mennesker forstår. Jeg tror ikke, der er ret mange mennesker, der forstår, hvorfor det er nødvendigt for hr. Keld Albrechtsen at bede om en forespørgselsdebat ekstra blot for at få lov til at foreslå en dagsorden.

Der er også mange af Folketingets egne procedurer, som er ganske uforståelige. Så det vil vi da arbejde videre med, tror jeg, at vi måske skal gøre vores egne regler lidt mere fornuftige.